

Բ Ա Ր Ո Յ Ա Կ Ա Ն

ՍԱՆԱՏՐՈՒԿ ԹԱԳԱՒՈՐԻ ՎԱՍԽԱՆԵՐ.

(Շարունակումը),

Վարսապտյան Ղ.

ԵՐՈՒԱՆՊ, ԵՐՈՒԱՋ, ԱՐԳԱՄ ԵՒ ՍՆՈՒԿ.

Սլուկ.

Ողջոյն ընդ ձեզ. ես կարծեցի որ Արգամ
Սաս պիտի գայր, ափ և ես անդ կերթամ
երուանդ.

Գալք է բարին, Սլուկ հոր ազգապետ
Արգամ.

Ի գինեբրուաց յերանկս անդ ես թէպէտ
կամեցայ չեզ նշմարք առնել միտին
Գալ սաս, սակայն ափ լու չէ երկուսին
Միանգամայն թողու յեղանն ելանել
Եւ պատճառ տալ մեր մէջ դառ ին տեսանել

Սլուկ.

Տեսանելոյ ոչ այք մտաց և ոչ լոյս.
Երբ պարեզուք մտան և ես ետա խոյս.
Այս չէ խնջոյ արժանաւոր Պարթևաց,
Այլ շարքաթիւնք Մակեդոնեանց և Յունաց-
Անոյ զինին մղեղնեցոյց արքային.
Անհուն անպի կալուածք տուեց զեսպանին.
Այժմ ընդ երեկս կամի յորս նծանել,
Հրամայեց Երուանդին ևս հրաւիրել

Երուազ.

Մի թէ Երուանդ վերակացու է որսոց,
Կամ նմա է յանձնած պանծոտ էրեցոյ

Սլուկ.

Քաջի արանց խորհուրդն կարծեմ թէ այլ է,
Որան պատրաստ գաւազութեանց կրկէս է.
Երուանդ նորան այսօր ճաչին խոր խոցեց,
Ինձ թուեցաւ թէ նա մտքին բան գրեցի
Մանաւանդ մէկ հրաման տուեց յինանրին.
Նա երբ լսեց, խոթովեցան զէնք նորին.
Չեմ երկրայիս ստել թէ այն հրաման,
Վասն Երուանդայ դատակիրք էր մահուան:

Երուազ.

Չհասնի գործն անդ որ իրերաց մենք զաւեճք,
Ապա թէ ոչ մենք ևս այնքան ապուշ չենք:

Սլուկ.

Յարեցութեան թէ մէկ աղաւ ըսպանէ,
Տասն և հինգ գիւղ զեսպանին կու պարզէի:

Արգամ.

Իրաւ եթէ վաղը ուզէ զեսպանը,
Արքայն չունի նոր փոխել իւր բանը.
Այն կալուածքն ինչ որ նրան խոստացաւ,
Համարեալ թէ զեսպանն արդէն ստացաւ:

Երուանդ.

Ո, աստուածք մեծք, ինչու այսպէս յիմարին,
Առ ի ԼԼԿԷՆ մտանեցիք Հայք ատորին,
Եւ մեք զեռ ևս լուսինք փախաք ազատել
Որպէս թէ մեծ գործ է խորհուրդ հաստատել

Սլուկ.

Հաստատեցէք ինչ խորհուրդ որ կամենաք,
Ես ձեզ հետ եմ եթէ կամիք, իմանաք:

Այսօրվան ճաշ համբերութիւնս սպասեց,
Ամեն ազգաց մէջ խայտառակ մեղ արեցի:
Ով է տեսել մերկ օրերդքք ի կաքաւ,
Կայթել, պարել, ջուց յօրինել նուագաւ:
Արքայն ինքնին իւր բաժակէն տայ զինին,
Որ աւելի լիտանան, մուղեղին:

Երուազ.

Գու զեռ այս նոր կոտանես ջո այգ
Որ աւագաց մէկն ես բարձիւ և փառօք.
Քայց մէկ Հրեայ շատ զեղեցիկ զըրել է,
Թէ արքունեաց գործ յոր օմիր հասել է:
Հրեից կրօն մեր կրօնին չէ նրման (1).
Հոքա ունին անթիւս աւանդք հնութեան.
Մենք կպաշտենք աստգեր, կրակ, արեգակ,
Հոքա կտանն մէկ Աստուած կայ անբաղակ.
Որ ստեղծել է արեգակ և լուսին,
Եւ կինամէ թէ երկիրը, թէ երկին.
Այս ստեղծողն է ուղարկել Յիսուսին,
Որ էր նորա բան և որդին Միածին.
Այն Հրեայն զանկատ կանէ այն մասին,
Որ Սանատրուկ ուրացել է Յիսուսին.
Սա այն մտրդն է որ առ Արգար զրկել էր,
Դատաւանկաւ անձեռադործ իւր պատկեր.
Յետոյ եկաւ թաղէ նորա մէկ զեսպան,
Մեր աստուածոց տաճարք նովալ փակեցան.
Այս թաղէի աշակերտ էր Սաղաթաթը,
Որ մինչ ի մահ անխաղա պահեց իւր ուխտը:
Այս մատենը պիտի պահէ յախտեան,
Սանատրուկի ցանկ դառնութեան բազմապան,
Սարգանապալ այլքան յարիք զորժած չէր,
Վարբակ այլքան խննելութիւն տեսած չէր:

Արգամ. (Չարմանալով այս խօսքերէն.)

Մի թէ Երուազ, դու Հըրէից զիր գիտես,
Երուանդ.

Նա Հրեից և Ասորոց քրմաց պէս,
Ոչ թէ միայն կրկնթիւնոյ քնթի տակ,
Այլ և շատ հին անցից ունի յիշատակ:

Երուազ.

Ես լու գիտեմ Հռոմէական գոյրութիւն,
Յունաց մատենիք քաղիչ, առնել գրչութեան:

Արգամ.

Երանի թէ դա լինէր մեր քրմապետ
Սլուկ.

Առաջ Երուանդ պիտի լինի նահապետ

Արգամ. (Ունչու առնելով).

Նահապետը է մեր այժմեան թագաւոր:
Սլուկ. Շատացնելով.

Երուանդ կարէ լինել արքայ փառաւոր
Արգամ.

Ես յօժար եմ որ Երուանդ մեր դահ ըսպի:
Երուանդ.

Յայնժամ Արգամ կըլնի երկրորդ Արքայի
Արգամ.

Սլուկ կըլնի սպորապետ Արամեան
Սլուկ.

Երուազ կըլնի մեր քրմապետ պատուական
Արգամ.

Ես որսոյ տեղն կարեմ շատ մարդ գումարել:

(1) Թուղթ Յուդայի առաքելոյ ի կաթուղի կիկայց:

Ա Ձ Գ Ա Յ Ի Ն

ՀԱՇԻԻ

Մարտի և Ժուլիայի Սրբիչի աշտարակի Զորայի սինեու է 4
Յունիս 1870 Կարգայի ց34 Գեղարթի 1871
... Պարտից Ուրգայ:

Մարտի է 1870:

Յունիս 1: Չկնի Հետազոտութեան
Նորին Սրբալնութեան Տեսան Մով-
սիսի Արքեպիսկոպոսի և Գերապա-
տի Առաջնորդին մերոյ և կնքելոյ զուղ-
ղութենէ Հաշուոյ Արկեղնի մնացորդ
մուտքն թէ առ ձեռն պատրաստ դրամ
և թէ ի վերայ մուրհակաց է: . . . 6426 3

Փետրուար 25: Յարգոյ Պարոն Յա-
րէթ Սեղրաքեան ի Բուշտայ նուի-
րեալն ի նպատտ աղքատաց. . . 250

Մարտի 19: Գեր. Պարոնայք Արգար
և ընկերաց ի Վալկաթայ առաքեալ
2000 կօ. Ռուսիեաց Արկեղն առ նոսա
եղելոց՝ տարեկան վաշխն. . . 450

Մարտի 19: Գերապատիւ Հոգարար-
ձուաց սուրբ Յովհաննու Եկեղեցւոյն
Բժաւիոյ առաքեալ 15000 ջաւա
ռուսիեաց Արկեղն առ նոսա եղելոց՝
տարեկան վաշխն . . . 1800

Մարտի 25: Ի Գերապատիւ Պարո-
նայց Արգար և ընկերաց Վալկաթայ
ստացեալ զմարդ զուար Արկեղն 2000
կօ. ուսիաց, որ է . . . 4500

Մարտի 25: Փոխ տուեալ զու-
մարաց վաշխ ստացեալ. . . 19

Մարտի 2: Գերապատիւ Պարոն
Թովմաս Մելքումեան Վալկաթու Նա-
զարեթայ սուրբ Եկեղեցւոյ Եկե-
ղեցական առաքեալ ի քանի ամաց
Հետէ մնացեալ վաշխ. . . 1364

Մայիս 9: Ի Բժաւիա ի բարեպաշտ
Հայոց Հանգանակեալն . . . 600
ի Սմարանգ. . . 650

Երուանդ.

Եւ ես կարեմ համատեղեցաւ ազգ առնել:

Սլուկ.

Դիպաղեղանց մէջէն ով կայ շահատակ:

Երուանդ.

Քան զիս լաւը շնո գտաներ լուսնի սակ:

Արգամ.

Թէ այդպէս է, ահա երդնում ի մեր քաջս:

Որ Երուանդայ դահ կազդուրե այս իմ աջս:

Տիգրանիք իմ կպարտեն անտառը:

Ամենայն ինչ կպարտակէ մացառը:

Սլուկ.

Թող Երուանդը միշտ արքայի մօտ կենայ:

Որ նորամէն ոչ ոք կասկած չունենայ:

Երբ հասանէ նորան գաղտնի հարուածը:

Նա թող քարէ նեղը, խնու այն խոցը:

Մենք աղաղակ կը ամբռնանք աղմուկեալ:

Եւ նոյն ժամայն կեցցէն կառնու մեր ընտրեալ:

Թէ որսակից իշխաններէն մէկ քանին:

Մեզ հակառակ ձայն արձակեն յանտառին:

Տիգրանը զօրք յառաջ կուգան արշամամբ:

Այն քանիսն կը եցցեն շար մատուամբ:

(Մէկ Սուրճանդակ Աերս մտաւ):

Սուրճանդակ.

Հրաման է ի վեհափառ արքայէ:

Որ գայ Երուանդ որսակցութեամբ ընկերէ:

Երուանդ.

(Տայ նմա ոսկի դաձեկամ):

Ինչ պաշտելի է հրաման արքայի:

Ես կհասնիմ նմա ի մուտս անտառի:

Արգամ.

Միայն հրաւեր Երուանդայ է, մեզ չըկայ:

Սուրճանդակ.

Այլ Սուրճանդակ ձեզ ուղարկեց մեծ արքայ:

(Սուրճանդակը գնաց.)

Սլուկ.

Ուրեմն և ինչ գնացած կընի Սուրճանդակ:

Արգամ.

Մեզ չէ պիտոյ այժմ առանձին հրաւերակ:

Երուանդ.

Ես ձեր հետ գամ, թէ մրտանեմ առանձին:

Եւ ինչ յարմար տեղ գտանեմ յանտառին:

Երուանդ.

Ուստի գիտեմք թէ որ կողմն կընկնի որս:

Արգամ.

Լաւ է երթալ ի միասին անձինք չորս:

Սլուկ.

Արգամ լաւ չէր նեար զեղել թիւներով:

Երուանդ.

Իմ նետերս միշտ մխած են զեղերով:

Երուանդ.

Բանը այն է որ նետ նորան խոց զընէ:

Այն ես գիտեմ ինչպէս քարէն նետ յանձնէ:

Թէ մնացած լինի կենաց կէս բաժին:

Ես կձմեմ նորան ի մէջ իմ գրկին:

Թէ նետ նորան չկարենայ սպանել:

Բազուկներս կարեն նպատտ հասանել:

Արգամ.

Ահա այս է մեր արքայի չափ խելքին:

Որ քեզ խոցեց և որս կերթայ միասին:

Չի ասիր թէ որսորդաց նետ շատ անգամ:

Մահ կը բերէ անակնկալ տարածամ:

Սլուկ.

Հին առած է Հայոց մէջը տարածուած:

Թէ երբ այժի լինի մահու օր հասած:

Նը քրքրալի հովուի ձեռի հաստ ցրալոյն:

Որ կայծակի պէս կհասնի իւր գլխոյն:

Սանտրուկը Երուանդի սիրտ խոցելով:

Իւր հինք խախտեց անկեան վեճի քանցելով:

Այժմ կուզէ նոր դաւանօք գործ ուղղել:

Լաւ, թէ չընկնի այն գուր որ ինքն է պեղել:

(Սնացեալն է յերաբայոյն):